

ಭಿದ್ರಗೊಂಡಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯಂಥ ದೀಪಕ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಪ್ಪೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಬೇರುಗಳು ಭಾರತೀಯವಾದರೂ, ಕಾಂಡ ಮತ್ತು ಚಿಗುರುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನ್ವಯಾಗುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಕಾವ್ಯ ಅವರು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೋಸಬರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರ ಮತ್ತು ಇವರ ಸಮಕಾಲೀನರು ಮೂರನೇ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಅನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನುಭವಲೋಕವನ್ನು ಕಥನರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಾಂಟಕ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಪಾತ್ರಗಳು ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತವೆ. ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಕಂಪನಿಗಳ ಬದುಕು; ಹೆಣ್ಣುಜೀವಗಳ ಮುಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ದಿಗ್ರೀಗಳು; ಭಾರತೀಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯ ಅನಾಧತೆ; ಅಡೋಲೇಸೆಂಟ್ ಯುವಕರ ಮುಕ್ತತೆ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರ ತಲ್ಲಿಗಳು ಕಾವ್ಯ ಅವರ ಕಥಾಲೋಕವನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಕೆಲ ಕಾಳಜಿಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಲೋಕ ಕಾಮ ಮತ್ತು ಸ್ನಾನ ಬದುಕಿನ ಮುಕ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಬಲ್ಲದು. ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಅನೈತಿಕ ಎಂಬ ಪರಿಭಾಷೆಗಳು ಇಂದಿನ ಹೆಣ್ಣುಕಥನಕ್ಕೆ ಹೋರತಾಗಿ ಇನ್ನೇನೋ ಹುಡುಕುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿವೆ ಅಂತೆನಿಸಿದೆ. ಕಾವ್ಯ ಅವರ ಹೆಣ್ಣು ಪಾತ್ರಗಳು ಮೇಲುನೋಡಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕಂಡರೂ, ಅಳಿದಲ್ಲಿ ಗೂಡಧರೆಯನ್ನೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ‘ಮಾಕೋನ ವರಾತ್ಮ’ ಮತ್ತು ‘ತಂದೆ’ಯಂಥ ಕಥೆಗಳು ವಲಸೆಗೊಂಡ ಮಧ್ಯಮವರಗಳ ಬದುಕಣ್ಣೆ ಉಪರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಥೆಗಳ ಹೆಣ್ಣುಜೀವಗಳು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಶಾಲೆನಿ, ಕೂರಾಳ ಗೆಳತಿ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಗೂಡಧರೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲನವಾಗಿಲ್ಲವು. ತಮ್ಮ ಮನೋಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಬಗೆಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯನ್ನು ಒಳಗು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ; ಅಧವ ಮನೋಲೋಕಗಳ ಭಿನ್ನತೆಯೇ ಹೋರು ದೇಹಕೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಅಂತರ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದು ವಲಸೆಗೊಂಡ ಬದುಕನ್ನು ಮಿರಿದ ಅರುಫೆ ಮತ್ತು ಮಾಕೋರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು. ಪರ್ವಿಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಬಹುತೇಕ ಭಾರತೀಯ ಮನಸ್ಸಿಗಳನ್ನು ಮಿರುತ್ತಿರುವ ಹೋಸತೆಮಾರಿದು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಕಾವ್ಯ ಅವರ ‘ಪದವಿ ಪ್ರದಾನ’ ಎಂಬ ಕಥೆ ವಲಸೆಗೊಂಡ ಭಾರತೀಯರ ದ್ವಂದ್ವ ಮನಸ್ಸಿಯನ್ನು ಹೇಳತ್ತದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಕಥೆಗಳು ಅವರ ಸ್ಂಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಂಟಕೊಂಡ ಕೆಲ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡುಲೋಕದ ಸಂಶಯಗಳೇ ಸಾಧ್ಯಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಪಾತ್ರಗಳು ತೀರಾ ಭಿನ್ನವಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅಕ್ಷಯ್ಯ ಪಂಡಿತಾರ ‘ಪ್ರೀ ಏ’ ಕಥೆಯ ನಿವೇದಿತಾ ಅಲ್ಲಿನ ಗಂಡುಲೋಕವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾವ್ಯಾರ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ, ಅಮೆರಿಕದ ಜೀವನಕ್ಕೆಲೀಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಸರಳ, ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದೂ ಆಶಯ ಮಾತ್ರ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯೆಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆ ಕಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಘಟನೆಗಳನ್ನು ರಂಜನೀಯಗೊಳಿಸಿ ಅಂತರವನ್ನು ತೀರಾ ಅಮೂರತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಾಡುವಂತೆ ಮಾಡೆಡೆ ವಾಚ್ಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾತು ಪ್ರಾರ್ಥೀ ಮಾಳಿಗಿಮನಿ ಅವರಿಗೂ ಅಸ್ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಟೋಕದ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಕಾಮಸಂಬಂಧಗಳು ‘ಸಾಮಾನ್ಯ’ವಂಬಂತ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ; ಅದರೆ ಆ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಪಕಮುಖಿಯಾದರೆ ಹೇಗೆ? ವ್ಯಾಪಾರ, ಗಣಕಯಂತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನಡುವ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಕೊರೆಯುವುದು ಬದುಕಿನ ಯಾವ ಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಬಾರಿ ಕಾಮ ಕೇವಲ ಲೋಲುಪಡೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಹೋರಬು ಬದುಕಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಕಾಮ’ ಮನುಷ್ಯನ ಅಯ್ಯಿ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕು ಆಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬಲ್ಲವು. ಈ ಬಗೆಯ ಚಚ್ಚೆ ಬೇಕೆಂಬುದನಿಂದ ಹೋಸಬರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

